

Zlivan

zpravodaj města Zliv
podzim, zima 2020

135 let zlivské šamotky
Kam s jaderným odpadem ?
Vytápíte peletami ?

Když šest desetiletí naším městem proletí...
Exkurze po pivovarech, Lipan / Dražič
Pomoc seniorům, Anděl Strážný

Je to jen na nás...?

Jsou věci, které neovlivníme. Alespoň ne nijak významně. A pak jsou věci, u nichž hodně záleží na našem přístupu, jestli je hodíme za hlavu se slovy „stejně s tím nic nemůžu“ nebo se k dané situaci postavíme čelem a aktivně se podílíme na jejím zvládnutí. Ať už je to pomoc potřebným nebo třeba nadměrná produkce odpadu.

Během posledních měsíců se mě spousta Zliváků ptá, proč nejsou „dodělané“ kousky chodníků navazujících na nově opravený chodník v ulicích Bezdrevská a Nádražní. Vysvětlení je jednoduché. Předmětné části nebyly zapracované do projektové dokumentace, a tudíž nebyly součástí žádosti o dotaci na SFDI.

Pravidla dotace hovoří jasně, není možné doplnit žádné jiné části chodníků, a to ani, pokud se na tyto části nebude uplatňovat dotace. Teď si spousta lidí řekne, tak to zadejte jako samostatnou zakázku, ať je to ucelené a hotové. To bohužel není možné ze zákona o zadávání veřejných zakázek, protože by se na to mohlo nahlížet jako na dělení zakázky, což je rovněž nepřipustné. Všechny tyto „nedodělky“ budou předmětem zakázky v roce 2021, tak aby bylo vyhověno liteře zákona a podmínkám dotačního titulu.

Mám jedno méně příjemné sdělení. Jedná se o nepopulární krok, a to sice o zdražování. Rada města doporučí zastupitelstvu města Zliv **navýšení poplatku za likvidaci a svoz odpadů pro rok 2021 o 100 Kč**, tzn., že navrhovaná cena je 500 Kč/osoba. Nárůst je to vysoký, avšak ani tato částka plně nepokryje kalkulované náklady, které činí 575 Kč/osoba. Budeme navrhopvat, aby byl vzniklý rozdíl kryt z rozpočtu města. Jaká bude výsledná cena, se dozvíte po zasedání zastupitelstva.

Rád bych objasnil, co způsobilo takový cenový nárůst. Všude se dočteme, že máme

třídít odpady, bohužel následné zpracování odpadů začíná pokulhávat za ekonomickou výhodností. Státní nekonceptce odpadového hospodářství byla z největší části založena na vyvážení nedotříděných odpadů do Číny, což fungovalo na principu lisování odpadů přímo ze sběrných kontejnerů do balíků, které byly naloženy do lodních kontejnerů a odeslány do Číny.

Nikdo se nezaměřoval na podporu zpracování odpadů v přímo v ČR. No a co se stalo, když Čína zásadně omezila dovoz odpadů, začalo se hledat další řešení. To už je ale bohužel pozdě. Zpracovatelé např. plastových odpadů v ČR nebo v blízkých státech Evropy dokáží část plastů recyklovat, ale ve zcela jiné kvalitě odpadu. Čína oznámila omezení dovozu odpadů v roce 2017 a v roce 2018 došlo k razantnímu snížení dovozu.

Následně se pak v likvidaci odpadů začala objevovat nová položka za dotřídění odpadů (3.Q/2018) a ostatní ceny se výrazně změnily. Zde je jen pro ilustraci pár položek a jejich změna oproti roku 2018. Teď se asi ptáte, proč porovnám zrovna rok 2018?

Je to jednoduché, kalkulace ceny odpadů vychází z posledních známých ročních nákladů, což znamená, že cena odpadů pro rok 2021 je počítána z nákladů v roce 2019. Proto porovnávám rok 2018 a rok 2019, vybrané jednotkové ceny jsou v tabulce:

Znečištěné obaly – 5000 Kč / 7000 Kč (zdražení 40 %)

Plasty – 1000 Kč / 2000 Kč

(zdražení 100 %)

Dotřídění plastů – 1000 Kč / 2000 Kč

(zdražení 100 %)

Doprava – 600 Kč / 950 Kč

(zdražení 58 %)

Další zajímavý posun ceny je například u dřeva, kde byla v roce 2018 výkupní cena 100 Kč/t a v roce 2019 jsme za stejnou položku nic neinkasovali, ale dokonce jsme platili 800 Kč/t.

Nyní zjišťuji možnosti úspor za likvidaci odpadů, např. pořízení štěpkovače a následný prodej štěpky do teplárny, a snížení mzdových nákladů využitím externích pracovníků na obsluhu sběrného dvora. Pokusím se zajistit místo zpětného odběru pneumatik (likvidace a odvoz pneumatik by byl pro město zdarma, popřípadě by město inkasovalo za pronájem kontejneru na sběr pneumatik), adresný sběr odpadů, v letošním roce dojde k plnému promítnutí poklesu kompostovatelného materiálu

Výkupní ceny za jednotlivé sběrné komodity určité zázračně neporostou, naopak je téměř jisté, že ceny za likvidaci a svoz odpadů porostou. Připravovaný návrh zákona, který má platit od roku 2030, počítá až se čtyřnásobným navýšením ceny za skládkování. Jediné možné ovlivnění ceny je na každém z nás. Ptáte se, jak cenu ovlivníme? Je to jednoduché, jediné, co dokážeme všichni ovlivnit, je kvalita třídění a množství veškerých námi vyprodukovaných odpadů.

Nám všem přeji v této nelehké době hlavně hodně zdraví a předvánoční pohody.

Radek Rothschedl, starosta

Česká pošta nová provozní doba

Od 1. října letošního roku již platí nová otevírací doba zlivské pobočky České pošty.

pondělí	11–12.00	13–18.00
úterý	8–12.00	13–15.00
středa	11–12.00	13–18.00
čtvrtek	8–12.00	13–15.00
pátek	8–12.00	13–15.00
sobota	9–11.00	

 Česká pošta

Výuka na dálku má svá úskalí

Distanční (dálková) výuka probíhá ve všech školách už déle než měsíc. Požádali jsme proto ředitele zlivské základní školy, pana Režného, jestli by mohl krátce shrnout, co znamená v praxi jak pro žáky, tak pedagogy.

V naší škole jsme na základě zkušeností z jara rozhodli, že základní informace dostanou žáci i rodiče prostřednictvím Edokitu, ale samotná výuka pak bude probíhat v systému Google Classroom s možností on-line i off-line komunikace.

Při realizaci jsme narazili na řadu potíží, které se však postupně daří řešit. Především systém Google Classroom není tak jednoduchý, jak se zdálo, a stále nám připravuje nové záludnosti. Učitelé absolvovali řadu školení a postupně se v novém systému zabydlují.

Také někteří žáci a jejich rodiče mají s distanční výukou problémy. Anketou jsme zjistili, že 12 žáků školy nemá potřeb-

né technické vybavení a zakoupili jsme ho.

Potřebným žákům bylo zapůjčeno na základě smlouvy o výpůjčce. Někteří rodiče se domnívali, že distanční výuka znamená, že dítě si v hodině podle běžného rozvrhu sedne k počítači a uvidí tam svého učitele, který bude normálně učit. Tak to však nefunguje, ani nemůže. Ukázalo se totiž, že mnoho dětí používá ke komunikaci chytrý telefon, a tam je video-výuka často nesrozumitelná. Často se také sourozenci dělí o počítač a tam může být na on-line výuce vždy jen jeden z nich. Jako optimální se nám ukazuje kombinace výuky v Classroomu s občasným využitím video-výuky pro menší skupiny žáků. Nejsložitější je výuka

1. a 2. tříd, kde je u dětí ještě menší míra samostatnosti, a tudíž nutná větší pomoc rodičů. Ve vyšších ročnících se nutnost pomoci ze strany rodičů snižuje. Hlavním úkolem rodičů pak je vytvořit svým dětem podmínky, správný režim a občas zkontrolovat, zda své povinnosti plní.

Od 18. listopadu se do naší školy vrací zpět žáci prvních a druhých ročníků. Návrat dětí budou doprovázet přísnější hygienická opatření. Děti budou muset mít roušky po celou dobu výuky, ve třídách i ve společných prostorách. V rámci eliminace šíření viru budeme dávat ještě větší důraz na větrání, a to i během výuky. Nadále platí zákaz zpěvu a tělocviku.

Věříme, že situace se bude nadále zlepšovat a žáci dalších ročníků se budou vracet do školy. Těšíme se na normální život.

Jan Režný, ředitel školy

Kam s jaderným odpadem?

Atomová energie má své nesporné výhody. Naopak jednou z diskutovaných otázek je v této souvislosti, jak naložit s odpadem, který v jaderných elektrárnách vzniká a je vysoce radioaktivní. Jedno z hlubinných úložišť tohoto odpadu by mělo být vybudováno nedaleko našeho města.

Proti tomuto záměru byla již začátkem srpna vytvořena petice, kterou během několika týdnů podepsaly více než tři tisícovky lidí ze Zlivi a blízkého okolí.

„S počtem 3300 podpisů jsme poslali petici začátkem září ministru průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi a žádáme v ní o vyřazení lokality Janoch z míst pro hledání hlubinného úložiště. Petice probíhá stále, má více než 3500 podpisů a je možné ji podepsat na obecních a městských úřadech, v obchodech a dalších institucích,“ dodává Mgr. Jana Horáková.

Důvody, proč petice vznikla:

Vysoká ekologická zátěž regionu – dosud není vyřešen problém v místě bývalé firmy Mape, kam se stále navážejí různé druhy odpadu, což velice zatěžuje životní prostředí. Dále tu v naší blízkosti máme skládku Býšov, rozšiřující se skládku Munice, kaliště u Zbudova a Dívčic a hlavně jadernou elektrárnu Temelín.

Morální hledisko – již v minulosti se stát zmínil, že úložiště jaderného paliva nevznikne tam, kde je jaderná elektrárna, a to z hlediska rizikového a morálního. V minulosti bylo kvůli Temelínu zničeno šest vesnic a mnoho lidí muselo opustit své domovy. Náhrada ztráty domů a domovů nikdy nebyla adekvátní.

SÚRAO poskytuje nejasné plány ohledně úložiště jaderného paliva do budoucna.

Příroda – areál o velikosti 26,5 ha, kde by mělo úložiště vzniknout, je jediným zachovalým kouskem přírody v této oblasti.

Pitná voda a spodní vody – lesy a okolí místa Rachačky jsou přirozenou a pro mnoho domácností z okolních vsí také jedinou zásobárnou pitné vody již po mnoha generacích. U kaple sv. Rosálie se nachází nově opravená studánka s kvalitní pitnou vodou. Tento les by byl zcela zničen a zneprůstupněn.

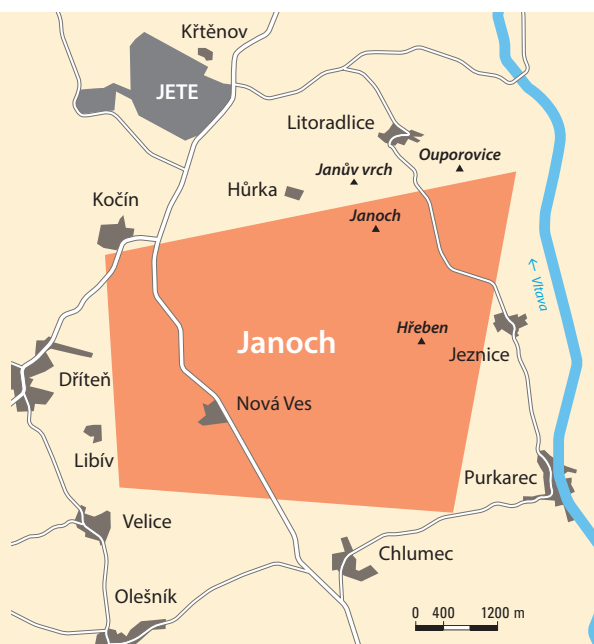
Nevyřešená otázka – kam s vytěženou horninou – jedná se o 2 mil. metrů krychlových výrubu.

Nevhodné podloží – stavba úložiště by měla být v žule, zde je ovšem rula, pararu-la, jíla a místy břidlice.

Bezpečnost – dosud nikde není úložiště jaderného paliva tak dlouho, aby se mohlo tvrdit, že uložený odpad je bezpečný. SÚRAO připouští uvolnění radionuklidů do okolí.

Odkaz budoucím generacím – jaké otázky k řešení ohledně vysoce radioaktivního odpadu tady zanecháme svým potomkům? Naši předkové nám zanechali čistou krajinu, přírodu a co zbyde po nás?

Důvodů k odmítání je více, ale tyto jsou hlavní. Někteří lidé jsou toho názoru, že

by úložiště mělo vzniknout v blízkosti Temelína, aby se jaderný odpad nemusel nikam převážet. Do hlubinného úložiště se ale bude vozit vysoce radioaktivní odpad z celé České republiky, z JE Dukovany a dalších firem. O aktuální situaci v lokalitě Janoch vás budeme informovat.

Více info: Facebook – STOP JANOCH

www.nechcemeuloziste.cz

www.platformaprotiulozisti.cz

knihy – Lidé od Temelína, A po nás planina, Rybí krev.

film – Cesta na nejbezpečnější místo země

Pozn.: Jedná se o vyjádření iniciátorů petice, nikoli o oficiální stanovisko Města Zlivi.

Radek Rothschedl, starosta

SDH Zlín / září 2020

Sbor dobrovolných hasičů se rozrůstá a mládne

Všichni si uvědomujeme, že se nacházíme v těžké době. Koronavirová opatření zasáhla do běžných činností a normálních životů nás všech. O to více nás těší, že se sbor dobrovolných hasičů neustále rozrůstá. K dnešnímu dni čítá 153 členů.

Velkou měrou k tomu přispěl i nábor dětí za posledních 5 let, neboť dětí je ve sboru bezmála sto. Díky nim také průměrný věk dobrovolného hasiče ve Zlíně činí pouhých 24 let (našeho nejmladšího a nejstaršího hasiče od sebe dělí neskutečných 77 let). Snad i tento fakt přispěje k tomu, že dobrovolné hasičství v naší obci nevymizí a bude po nás mít kdo „převzít otěže“.

Mimo již zmíněná opatření související s koronavirem se však nejen hasiči, ale de facto všechny spolky potýkají se stejným problémem. Jak lze vlastně v moderní době konkurovat technologiím, jako jsou počítače, tablety, mobily a televize? Lze vůbec mladé lidi odpoutat od techniky a přesvědčit je, že je prospěšné starat se o své město, své seniory a své životní prostředí?

Mohu s klidným svědomím prohlásit, že je to MOŽNÉ. U nás jsme se rozhodli, že dáme šanci všem. Zaprvé těm nejmenším, jimž jsme otevřeli přípravku, a kde se mohou již od 3 let učit, jaké to je BÝT HASIČEM. Ačkoliv to velmi často vypadá, že jsme jesle a jediné co děláme, je převlékání dětí a malování na papír, malými krůčky se postupně přibližujeme opravdovým hasičským činnostem a na takto malých dětech je pokrok vidět každý týden, neboť nám děti doslova rostou pod rukama.

Dále jsou to mladší a starší žáci, kteří již hasičské dovednosti víceméně ovládají a učí se je rozvíjet. Pro ně jsou tu navíc sportovní soutěže, kterých v letošním ro-

ce bylo až uboze málo. Věříme však, že se situacelepší a my se příští rok vrátíme do plného sportovního tempa. Do omezení letošní sezóny bohužel spadla i naše již tradiční soutěž ZLIVSKÁ STOVKA, jejíž konání výbor sboru nakonec z důvodu zhoršující se epidemiologické situace přesunul na jaro 2021.

Největší změnu v možnosti uplatnit se však pozorují u dorostu, do kterého patří všichni naši dospívající na hranici dospělosti. Pro ně v našem sboru dlouhou dobu neexistovalo využití, neboť pro dětský sport jsou příliš starší a pro činnosti nás dospělých (činnost vedoucích mládeže a činnosti ve výjezdové jednotce) jsou pro změnu příliš mladí. Zde právě přišel zvrat, neboť před rokem kolektiv vedoucích mládeže rozhodl, že se příprava a mladší žáci svěří do rukou proškoleným instruktorům ve věku 15 – 18 let, kteří si družstva povedou od začátku do konce (samozřejmě pod dohledem nás dospělých). Stejně rozhodnutí padlo i v rámci výjezdové jednotky. Naši dorostenci a dorostenky tak sice zatím nesmějí k zásahům, ale vzdělávají se společně s výjezdovou jednotkou, starají se o techniku a připravují se tak, aby mohli s dovršením dospělosti převzít naplno prozatím „propůjčené“ povinnosti a výsady.

Je úžasné pozorovat tyto mladé lidi, kteří místo počítačů tráví čas v hasičárně tvorbou programů pro malé děti či seniory. Jsou to ti stejní lidé, kteří se, když při-

jde povel, zvednou doma ze židlí a vyráží do ulic sbírat odpadky, roznášet jodidové tablety nebo nakupovat seniorům potraviny a vyzvedávat jim léky. A konečně jsou to ti stejní lidé, ve kterých jsme vzbudili sounáležitost s obcí a jejími občany, neboť jsme jim (doutáme) dostatečně vštíplili, že být DOBROVOLNÝM HASIČEM znamená BÝT TU KDYKOLIV PRO KOHOKOLIV.

Markéta Tischlerová, SDH Zlín

Pasování prvňáčků na čtenáře

Pasování čtenářů již tradičně proběhlo v místní knihovně. Vzhledem k tomu, že na jaře byly uzavřeny všechny školy, slavnostního ceremoniálu se zúčastnili žáci současných 2. tříd dne 29. 9. 2020.

Starší kamarádi z divadelního spolku BUBU pod vedením paní Mgr. Srncové Dvořákové je přivítali zábavným divadelním představením.

Před samotným pasováním děti přečtením krátkého slibu prokázaly, že se během svého prvního školního roku naučily číst. Dohlížela na ně Písmenková královna, která je poté pasovala svým mečem na „rytíře řádu čtenářského“. Paní Matoušková odměnila každého žáčka čtenářským průkazem a malým dárkem. Od této chvíle jsou děti právoplatnými čtenáři. Mohou si zapůjčit jakoukoliv z mnoha knih, jež na ně v knihovně čekají. Tuto pro děti výjimečnou chvíli si nenechali ujít rodiče a prarodiče. Pyšné byly i paní učitelky S. Procházková a H. Šmídová, které své žáčky doprovázely.

Pasování prvňáčků na čtenáře

O pohár starosty / 29.8. 2020

Svou přítomností podpořil děti také ředitel ZŠ a ZUŠ, pan Mgr. Režný. Akci podpořila Skupina ČEZ, Město Zliv, Městská knihovna Zliv.

Gabriela Nováková

O pohár starosty města Zliv

V sobotu 29. 8. 2020 se konal již 9. ročník fotbalového turnaje mládeže. Pokud jste se nemohli přijít podívat a patříte k fandům zlivského fotbalu, je tato minireportáž určena právě vám.

Požádali jsme pana Karla Jindrleho, aby nám krátce popsal průběh akce. „Turnaj jsme zahájili společným nástupem. V 9.00 startovaly první zápasy, celkem nás čekalo 21 zápasů. Hrál se systémem každý s každým na dvou hřištích, délka jednoho zápasu byla 15 minut a následovala vždy pěti-minutová přestávka.

Každý tým odehrál šest zápasů, z toho čtyři hned za sebou. Což vyžadovalo jistou dávku fyzických sil, ale i velkou dávku psychické odolnosti, především soustředěnosti a koncentrace. Viděli jsme velmi hezké fotbalové momenty,“ ohlíží se za velkým dnem svého týmu jeho trenérka Brigita Jindrlová dodává: „Počasí nám letos tolik neprálo. Víc jak polovina zápasů byla odehrána za jemného deště. Partnerem turnaje bylo město Zliv, díky kterému si nejen každý tým odvezl cenu, ale každé dítě také medaili a malou věcnou individuální cenu.“ Našemu týmu bohužel neprálo štěstí a na stupně vítězů jeho výkony tentokrát nestačily.

Výsledky turnaje:

1. Sokol Křemže kopaná, 2. Slavoj Hrdějovice, 3. SK Rudolfov, 4. JFA ČB, 5. SSK Dobrá

Voda, 6. SK Dynamo ČB, 7. SK Zliv

Individuální ceny turnaje:

nejlepší střelec: Tobiáš Lavička (Sokol Křemže kopaná)

nejlepší hráč: Kryštof Kučera (SK Zliv)

nejlepší brankář: Jakub Voráček (Sokol Křemže kopaná)

Živý koncert v Kafe v masně

Za dodržení všech hygienických pravidel a doporučení se 24. září 2020 uskutečnil v místní kavárně Kafe v masně koncert písničkářů Luboše Hrdličky, Petra Netušila a Roberta „Robasco“ Schustera.

Díky jejich širokému repertoáru (folk, country, pop,...) si na své přišel opravdu každý. Návštěvníci mohli organizátorům

přispět dobrovolným vstupným. Věříme, že se nejednalo o ojedinělou akci a v příjemném prostředí kavárny se zase brzy rozezněji tóny oblíbených skladeb.

Sportovní dopoledne s fotbalem

V pátek 11. září proběhla na fotbalovém hřišti prima akce pro děti ze ZŠ a ZUŠ Zliv z 1. – 3. třídy, z MŠ Zliv, z MŠ a ZŠ Zahájí.

Celkem na hřišti v jeden moment sportovalo 202 dětiček na 14 stanovištích. Děti hrály pestré pohybové hry, zkoušely nácvik fotbalových dovedností – vedení míče, střelbu, hru 1 na 1 nebo 3 na 3 atd. Na každém stanovišti byl jeden patron.

Akce začínala kolem deváté hodiny příchodem dětí a rozdělením do skupin. Na jednom stanovišti byla skupinka dětí 10 minut, pak došlo k přesunu na další stanoviště k jinému patronovi a k jinému cvičení. Po hodině byla přestávka na občerstvení, pro děti byl zajištěn pitný režim. A šlo se na další hodinku.

Kolem čtvrt na dvanáct byl konec, děti dostaly před odchodem do školy diplomy za účast, pozvánku na skutečný trénink, drobné dárečky a něco dobrého na zub. Naši dorostenci, muži a trenéři klubu se ujali role patrona na jednotlivých stanovištích. Kluci velký dík!!!

Akce Sportovní dopoledne s fotbalem proběhla za přispění SK Zliv, FAČR měsíce náborů září, E.ON – rodinný fotbálek, Corfix – dárečky pro děti, fotbalové samolepky EURO 2020 a za přítomnosti Jana Starého – grassroots trenéra mládeže OFS ČB.

Memoriál Jiřího Čipery / 29. 8. 2020

Hokejbalový turnaj se vydařil

Poslední srpnovou sobotu se již podruhé uskutečnil memoriál jednoho z hlavních zakladatelů hokejbalu ve Zlivi Jirky Čipery. A tak jsme měli možnost opět zavzpomínat na tuto významnou osobnost nejen zlivského hokejbalu, ale také člověka, který toho pro Zliv celkově a pro místní sport udělal velice mnoho.

Letošního ročníku se zúčastnilo celkem 5 týmů. Byly to týmy z Jindřichova Hradce, Písku, Českých Budějovic, Suchdolu nad Lužnicí a samozřejmě domácí Zlivi. Kategorie, pro kterou jsme letos uspořádali turnaj, byla kategorie mladších žáků.

Turnaj začínal již v 9 hodin ráno a i přes nepřízeň počasí se velice povedl. Celkem bylo sehráno 10 napínavých utkání, v nichž se mladí hokejbalisté utkali se soupeři, ale i s rozmary počasí, které tentokrát nebylo na straně sportovců. Nicméně všichni to zvládli a až na drobné odřeniny jsme se vyhnuli i větším úrazům.

Domácí svůj první zápas prohráli s týmem z krajského města v poměru 0:3, následně nestačili na Suchdol (1:2 – opravdu těsně), poté si hladce poradili s Pískem 7:0 a v posledním utkání je čekal soupeř z J. Hradce. Toto velice napínavé utkání, které mohlo domácí posunout směrem k medaili, se od počátku nevyvíjelo dobře a domácí rychle prohrávali. V polovině zabrali a po vyrovnání na 4:4 to vypadalo na opravdovou zápletku. Bohužel pro domácí se závěr nevydařil a po rychle inkasovaných brankách prohráli 4:7. A celkově obsadili 4. místo. Přesto mohl být trenér

Ivo Jiša spokojen. Hráči předvedli kvalitní výkon, což je dobrým příslibem pro nadcházející sezonu.

Závěrem bychom rádi poděkovali všem, co se na akci podíleli, tedy pořadatelům, rozhodčím, trenérům, sponzorům, Městu Zliv a samozřejmě hlavnímu sponzorovi firmě ČEZ.

Celkové pořadí na turnaji: 1. SK Pedagog České Budějovice, 2. TJ Olymp Jindřichův Hradec, 3. SK Suchdol nad Lužnicí, 4. HbC Zliv, 5. HC ŠD Písek

Klub HbC Zliv pořádá průběžně nábor chlapců a dívek ve věku od 5 do 12 let pro kategorie přípravka a mladší žáci. Pokud byste chtěli zkusit hrát hokejbal, neváhejte kontaktovat trenéry níže a domluvit se. Rádi vás uvidíme:

Vlastimil Mikoláš, přípravka: 777 949 769

Filip Římnáč, přípravka: 725 746 393

Ivo Jiša, žáci: 724 717 024

Vytápíte peletami?

Norma nestačí, požadujte certifikaci

S nadcházející zimní sezónou je opět aktuální otázka vytápění. Stále větší oblibě českých domácností se těší dřevní pelety. S poptávkou roste i nabídka a pelety nabízí celá řada výrobců.

Spotřebitel by měl být ovšem při koupi pelet ostražitý a vědět, že norma ČSN EN ISO 17 225-2 je pro výrobce pouze technickým doporučením a není právně závazná. Osvědčení o kvalitě je navíc vydáno pouze na základě vzorku, který výrobce na počátku výroby dodá do laboratoře.

Rozhodujícím ukazatelem kvality pelet je mezinárodní certifikace ENplus®, kterou v současné době vyžaduje značná část výrobců peletových spalovacích zdrojů. V tomto případě certifikační orgán kontroluje celý proces – od kvality vstupní suroviny přes výrobu, skladování, manipulaci, obchodní procesy a periodicky 1x ročně kontrolu kvality pelet.

Certifikované pelety jsou na obalu řádně označeny logem certifikace, třídou kvality a číslem licence. Pokud jsou pelety volně ložené, je tato certifikace uvedena v dodacím listu. Zatímco tuzemská výroba se z 96 % může pochlubit certifikací s nejvyšší jakostí A1, ze zahraničních výrobců má certifikaci ENplus® jen 77 %.

Nekvalitní pelety mohou poškodit kotel, snížit jeho životnost a mít negativní dopad na životní prostředí. Nákup levných pelet proto nemusí být ve finále tím nejlepším a nejlevnějším řešením.

Pokud si nejste jisti, čím se při volbě vhodného zdroje vytápění pro váš dům nebo výběru kvalitního paliva řídit, využijte bezplatnou a komerčně nezávislou poradnu! Na bezplatnou konzultaci (na téma vytápění, zateplení a rekonstrukce domů, dotace pro energeticky úsporná opatření se do **Energy Centre České Budějovice** můžete objednat na tel. čísle **387 312 580** nebo emailem na eccb@eccb.cz, bezplatná linka (záznamník): 800 38 38 38.

Činnost Energy Centre České Budějovice je spolufinancována z rozpočtu Jihočeského kraje.

ECČB

Jihočeský kraj

Víte, co na sociálních sítích dělají vaše děti?

Žijeme v době, kdy sociální sítě jsou bezesporu velmi oblíbené a tím i dětmi rády využívány. Je to logické, protože v daný okamžik můžeme komunikovat s kýmkoliv a kdekoliv. Obdobné je to i se sdílením obrazových či krátkých spotů, vytváření humorných obrázků na kamarády.

Často u dětí vzniká pocit bezpečí a do jisté míry i anonymity při sdílení obsahu či psané zprávy. Děti pak nemusí odhadnout rizika sdíleného příspěvku. Humorný obrázek kamaráda nebo paní učitelky nemusí být pro každého legrací. S tímto jevem se často setkáváme i v případě tzv. kyberšikany či jiné trestné činnosti, kdy na začátku je legrace, vtípek, cíl je pobavit sebe nebo kamarády. Často na úkor druhého a těžko se vysvětluje hranice mezi dobrým vtipem a záměrným ponižením.

Kyberšikana ve škole

Školy a školská zařízení proto mají ve svých vnitřních předpisech uvedena omezení pro používání například mobilních telefonů a jiných obdobných zařízení. Snaží se tím předejít zneužívání sociálních sítí a zabránit případné trestné činnosti, která v důsledku nevhodného používání IT technologií může vzniknout.

V prostředí sociálních sítí můžeme být svědky zveřejnění příspěvku, který naplňuje skutkovou podstatu trestného činu stanoveného zákonem. Je nezbytné vzít v potaz, že se může jednat o páchání trest-

ného činu tzv. veřejným způsobem, pokud je spáchán obsahem tiskovin nebo rozšiřovaným spisem, filmem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem (§117 trestního zákoníku), což je často přítěžující okolnost. Velmi často se setkáváme ve své práci s naplňováním skutkové podstaty trestného činu pomluvy, výroby a šíření dětské pornografie, útisku, omezování osobní svobody, vyhrožování, nebezpečného pronásledování a dalších.

Mnohdy si tyto přestupky děti neuvědomují. Následně se rodiče obrací na školu s požadavkem o různé řešení a potrestání aktérů. Škola se většinou proviněními zabývá a snaží se je řešit, ale naráží na mnohá legislativní omezení. Proto často rodiče hodnotí počínání školy jako nedostatečné nebo netečné. Škole náleží řešení s kázeňským postihem v případě, že prokáže páchání prohřešku v době školního vyučování. Samozřejmě, že každý podnět by mohl být vodítkem ke zhoršeným vztahům ve třídě, zabývat se jimi včas a působit preventivně i ve školním prostředí.

Klíčová je autorita rodiče

Na druhou stranu je potřebné sdílet i druhou část mince. Rodiče pořízují svým dětem „chytré telefony“ apod., avšak kontrola z jejich strany nad jejich užíváním mnohdy pokulhává, až absentuje. V rámci primární prevence školy zajistí snížení rizika a doplnění rodičovské kompetence, jak se bezpečně chovat ve virtuálním světě. Avšak nikdy nenahradí autoritu a zodpovědnost rodiče. V současné době je řešeno na řadě škol podezření z kyberšikany či páchání trestné činnosti, která často přesahuje možnosti škol. Pak je oprávněné řešení na straně Policie ČR.

V současné době se ve Zlivi potýkáme s obdobnou situací, kdy na sociálních sítích je sdílený nevhodný obsah a z výše uvedených důvodů žádáme rodiče, aby měli přehled o tom, co děti píšou a sdílejí na sociálních sítích. Nejeefektivnější prevence je ta, která je prováděna v rodině.

Mgr. Pavel Vácha, ředitel
Pedagogicko-psychologické poradny
České Budějovice

Jako doporučení pro prevenci rizikového chování dětí v internetovém prostředí nabízím portál www.e-bezpecni.cz. Projekt je zacílen na všechny uživatelské skupiny – rodiče, děti i učitele.

Radek Rothschedl, starosta

Nové knihy v knihovně

Jiří DOBRYLOVSKÝ

Tvůrce českých moří

Za romantickou krajinu Třeboňska vděčíme řadě velikánů. Jedním z nich byl Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan, regent mocného rožmberského rodu a budovatel největších rybníčních kolosů nejen u nás, ale i ve světě.

Norman EISEN

Poslední palác

Bouřlivé století z perspektivy pěti životů a jednoho legendárního domu.

Norman Eisen se v roli amerického velvyslance vrátil do země, z níž jeho matka uprchla před holokaustem. Když se nastěhoval do praž-

ské velvyslanecké rezidence, objevil na stěnách pod nábytkem schované svastiky. Symboly nacistického Německa zde zbyly jako stopa po polozapomenuté historii Eisenova nového domova a jako připomínka, že minulost není tak vzdálená, jak by se mohlo zdát.

Elena FERRANTE

Prolhaný život dospělých

Světově známá autorka ságy Geniální přítelkyně přichází s dalším příběhem o cestě z dětství do dospělosti. Giovanna, která prochází zásadní proměnou během dospívání, vzpomíná, jaký zničující vliv na ni měla otcova slova, jež zaslechla ve dvanácti letech.

Dalibor VÁCHA

Za svobodu

Přímo ve špíně a hrůze zákopů začíná válečný román, pojednávající o Českoslo-

vácích ve francouzské cizinecké legii. Hrdinou knihy, který zažije i krvavý Verdun, je Petr Michalec, který si v roce 1914 ještě nedokáže představit, čemu všemu bude muset na západní frontě velké války čelit.

John FARNDON

Známa i neznámá planeta Země

Knihy představuje Zemi jako fantastickou říši, která překypuje životem a nic se v ní neděje náhodně. Poznej planetu Zemi ze všech možných stran. Pro mladé čtenáře od 8 let.

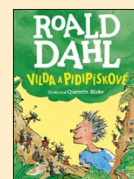

Roald DAHL

Vilda a pidipískové

Maminka Vildovi přísně zakazuje chodit ven z domu, a už vůbec se nesmí vydávat do temného hvozd kousek za zahradní brankou.

Co myslíte, že se tedy jednoho dne stane? Vilda udělá přesně to, co má zakázáno!

Slavnosti mrkve

Malé letní ohlédnutí

Mrkvové karbanátky či mrkvovou zmrzlinu a mnoho dalších pochutin a nápojů si mohl dát každý, kdo v sobotu 15. srpna 2020 zavítal na již desátý ročník Slavností mrkve do Zlivi.

Návštěvníci slavnosti mohli díky Oranžovým handbikům Nadace ČEZ pomoci dobré věci a podpořit svou energií dvě neziskové organizace, které si nakonec rozdělily téměř 100 tisíc korun. Už tradiční akce je také součástí programu Oranžového roku v okolí temelínské elektrárny.

„Lidé jsou spokojení, malý deštiček náladu nezkažil. Oranžové kolo je super. Těší mě, že návštěvníci mohli pomoci jak místní zlivské Charitě, tak vltavotýnským Sadům sv. Prokopa,“ říká starosta Zlivi Radek Rothschedl.

Byla tu spousta lidí, moderátor Milan Džuba perfektně provázel celým programem a všechny vtáhnul do šlapání. Chůdadlo nám předvedlo celodenní show zakončenou ohnivou akrobacií. K poslechu hrála dechová hudba Podhoranka, country skupina Bonsai a poprocková kapela Turbo, závěr patřil diskotéce.

Slavnosti mrkve jsou inspirovány historickou legendou o tom, že u zlivského kostela kdysi vyrostla mrkev. Sedláci z Hluboké nad Vltavou prý dodali zlivským sedlákům místo semínek květin, které měly okolí kostela zkrášlit, semínka mrkve. A Zlivi se tak mezi lidmi začalo říkat Mrkvanov.

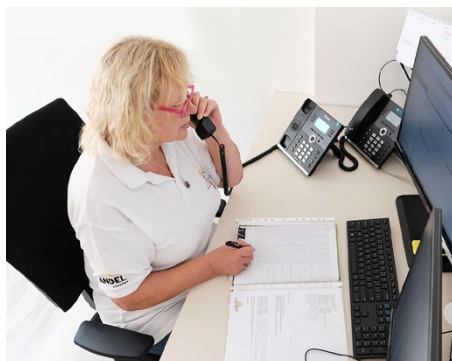
Dana Vranovská / foto: Daniel Tupý

Kdo pomůže v pravou chvíli?

Anděl Strážný

Statistika ukazuje, že 9 z 10 seniorů chce žít ve svém domově, ve své domácnosti, přesto mnoho z nich je nuceno odcházet do domovů pro seniory a dalších zařízení. Příčinou může být obava a strach z krizové situace – zhoršení zdravotního stavu, dezorientace, fyzické napadení apod. Když jsou dva, mohou si pomoci, horší je situace lidí osamělých.

Jednou z nejobávanějších situací u seniorů bývá pád, následná bezmoc, někdy i bolest. Minimálně jednou ročně upadne 30 % seniorů a s věkem riziko stoupá. V loňském roce potřebovalo v ČR 152 712 lidí starších 65 let po pádu lékařské ošetření. 60 089 seniorů se nevyhnulo hospitalizaci a 608 z nich na následky pádu zemřelo.

Jak umožnit a zpříjemnit život seniorů co nejdéle ve známém, tedy domácím prostředí? Na to jsme se zeptali Lucie Sieberové, vedoucí sociální služby z organizace Anděl Strážný, která nabízí jednoduchý a moderní způsob ochrany zdraví a života – tísňovou péči.

Co je to tísňová péče a jak může člověka Anděl Strážný ochránit?

Tísňová péče je 24hodinová služba, která zajišťuje distanční pomoc v krizových situacích a je určena především seniorům, ale i osobám se zdravotním postižením, dlouhodobě nemocným a dalším lidem.

Senior má u sebe **monitorovací zařízení s SOS tlačítkem**, kterým si kdykoli může zavolat pomoc v případě, že ji potřebuje. SOS tlačítko je spojeno s naším dispečinkem tísňové péče nepřetržitě 365 dní v roce. V případě jeho zmáčknutí dojde ke spojení a hlasové komunikaci s naší dispečerkou. Ta zjistí, v jaké situaci se člověk nachází, vyhodnotí ji a zprostředkuje potřebnou pomoc.

Jaké situace řešíte nejčastěji?

Nejčastějšími hovory, které dispečink tísňové péče přijímá, je zhoršení zdravotního stavu, pád nebo jiný úraz. Naši klienti nás volají také při pocitu ohrožení, při panických stavech úzkosti, v případě napadení a podobných situacích. Naším velkým pomocníkem je chytré monitorovací

zařízení TIPEC (zkratka tísňové péče), které naše klienty hlídá a v případě potřeby samo vyšle na dispečink signál tísně.

Dokáže rozpoznat, že se klient dlouho nehýbe, že má slabou baterii a potřebuje nabít, při signálu tísně určí GPS souřadnice a má i další užitečné funkce. Jeho největší předností je však automatická detekce pádu, kdy se zařízení s dispečinkem spojí, aniž by člověk musel mačkat SOS tlačítko. Praxe nám ukazuje, že touto funkcí dokážeme nejen zachránit život, ale i předejít mnoha dalším zdravotním komplikacím.

Proč by lidé měli využívat tísňovou péči, když si mohou zavolat pomoc mobilním telefonem?

Krizová situace je pro každého z nás situací stresovou, kdy ne vždy jednáme zcela racionálně a pragmaticky. U starších lidí se obava a strach z těchto situací ještě násobí a krizové situace nevyhodnocují vždy správně. V tom nám velmi pomáhá právě automatická detekce pádu, kdy ke spojení s dispečinkem dojde automaticky a dispečerka může nastatou situaci ihned adekvátně řešit.

V kartě klienta má přesně popsany postup, jak u konkrétního člověka v určité situaci postupovat. Nedochází k prodlení, které může vzniknout vybitým mobilním telefonem nebo tím, že telefon na druhé straně nikdo nezvedá, protože je v práci apod. V případě tísňové péče krizovou situaci vyřeší naše dispečerka okamžitě a rodinu potom už jen informujeme například o tom, že maminka měla úraz a odvezla ji záchranná služba.

Poskytuje Anděl Strážný ještě další služby kromě pomoci v krizové situaci?

Naším klientům připomínáme různé události – brání léků, pitný režim apod., pokud si to přejí, kontrolujeme jejich zdravotní stav i několikrát denně bez ohledu na to, zda mačkají SOS tlačítko a všem je k dispozici také naše **Povídavá linka**.

Někomu chybí kontakt s jinými lidmi, některým lidem je smutno, mají trápení, se kterým nechtějí obtěžovat své blízké nebo se naopak chtějí s někým podělit o své radosti. S dispečerkou Povídavé linky mohou řešit různé kvízy, trénovat paměť, ale většinou si prostě „jen“ povídají. Těší nás, že seniorům můžeme touto cestou poskytnout čas, který potřebují. Díky „Povídavce“

naše klienty velmi dobře známe a dokážeme jim potom ještě lépe pomoci v krizových situacích.

Rodiny našich klientů velmi oceňují také možnost volání svým blízkým na monitorovací zařízení. Jak už jsem zmiňovala, zejména starší senioři zapomínají telefony nabíjet, chybnou manipulací je dokážou ztišit a jejich zvonění pak neslyší nebo úplně vypnou. Pokud rodina volá na naše zařízení, vždy se babičce či dědečkovi dovolá. Odpadá propadání panice, obvolávání sousedů a mnohdy zbytečně projeté kilometry.

Jak se může zájemce stát vaším klientem?

Zájemce o službu tísňové péče nás kontaktuje na telefonním čísle 773 745 667, 800 603 030 nebo prostřednictvím formuláře na www.andelstrazny.eu.

Naše sociální pracovnice se zájemcem domluví osobní návštěvou v pohodlí jeho domácnosti, kde mu následně vše vysvětlí a v případě, že se domluví na uzavření smlouvy, klientovi může hned předat monitorovací zařízení s SOS tlačítkem. Klient je z naší strany monitorovaný v podstatě okamžitě.

Kolik vaše služba stojí?

Cena za službu se odvíjí od monitorovacího zařízení, které člověk používá. V případě hodinek s dotykovým displejem se jedná o cenu 350 Kč za měsíc. V případě zmíněného zařízení TIPEC je to 450 Kč měsíčně, což odpovídá 15 Kč denně, navíc toto zařízení poskytujeme klientům zdarma formou zápůjčky.

Každý si může tísňovou péči bezplatně vyzkoušet na 1 měsíc. Pro čerpání služby tedy lidé neřeší žádné pořizovací náklady na zařízení, smlouvu mohou kdykoli vypovědět, službu kdykoli přenastavit. Prostě nic neriskují a ví, že se na nás mohou spolehnout. Této důvěry si vážíme a je pro nás velkým závazkem.

ANDEL
STRÁŽNÝ

Žehnání novým zvonům / 5. 9. 2009

Když šest desetiletí naším městem proletí...

Malinká obec, která patřila v 19. století k hlubockému panství, se rozrůstala poměrně rychle. Ve 20. století především díky několika pracovním i cestovním možnostem. Mezi ně můžeme jistě řadit vznik továrny na šamotové cihly a další hliněné zboží (r. 1886).

Továrna lákala na pracovní příležitost stovky lidí. Dalším podnikem zaměstnávajícím řadu Zlivanů bylo MAPE (r. 1962, celkem bylo využito 17 mil. tun uranu. V r. 1991 ukončeno zpracovávání, společnost se zaměřila na likvidaci ekologických škod). Nebo třeba společnost Pošumavské pletárny (r. 1966) či Agropodnik Mydlovary. K tomu, aby do Zlivi i ze Zlivi mohli lidé cestovat, výrazně posloužila železnice (r. 1883, zastávka Zliv vypravila pro zájmovost v roce 1923 celkem 143 787 osob).

1960 – 1980

Velkým dnem byl 1. říjen 1960. Statut Město III. kategorie znamenal, že jsme se stali obcí s rozšířenou působností. Místní národní výbor se stal městským národním výborem. Proběhly volby, kde se předsedou MěNV stal Rudolf Špán a tajemnicí Růžena Vithová.

Už předtím ve městě fungovala řada organizací, např. baráčníci, Sokol, hasiči, včelaři, myslivci, rybáři, divadelní spolek atd. V tu dobu mělo město přes 2100 obyvatel a dál se houževnatě rozšiřovalo. Je potřeba zmínit, že na rozvoji města, ve smyslu výstavby, se významnou měrou podíleli sami občané, a to formou brigád (akce „Z“).

V prvních dvou dekádách v městském hávu se kromě postupné úpravy nebo budování ulic, bytových a rodinných domů provedla rekonstrukce nádraží pro lepší komfort cestujících. V roce 1965 došlo

k výstavbě mateřské školy pro 90 dětí. Byla opravena sokolovna a hřbitov a vznikala dětská hřiště. Městské hospodářství, dříve Hospodářství a služby (HAS), se zrodilo v létě r. 1968.

O rok později byla dokončena teplofikace města, k vytápění se začala využívat mydlovarská elektrárna a po čtyřech letech bylo na parovod připojeno přes 80 % bytů.

Výstavba hotelu Racek / 1974

Na Dolním náměstí se provedla demolice několika starých usedlostí (konkrétně šlo o stavení: Bártovo, Benešovo, Štumpauovo), které měly uvolnit místo pro nové nákupní středisko Jednota. Postaven byl hotel Racek, a to za 3 mil. korun.

Umělecká škola (tehdy Lidová škola umění) se pro zájemce uvedla do provozu v „Kuklovce“ (nájemník město – 140 tis./rok, ukončeno 1996). Otevřeno bylo nově vybudované rekreační zařízení „Mydlák“ a mj. započala stavba kulturního domu.

1980 – 2000

V dalších dvaceti letech (1980 – 2000), kdy se počet obyvatel pohyboval na úrovni blízké dnešní realitě, se Zliv dál mohutně technicky rozrůstala. Rozvoj narážel a naráží pouze na těsný katastr, kdy je k dispozici jen 1400 ha. Naše nádherné město je obklopeno rybníky, železnicí, lesy a zemědělskou půdou.

Realizována však byla spousta investic. Byla dokončena budova Městského národního výboru, III. mateřská škola nebo II. zdravotní středisko. Jen v roce 1983 bylo zkolaudováno 102 staveb. Vznikl Zlatý klíček a soubor Hudradlo. V roce 1987 byl založen hokejbalový klub Šamotka. Městská knihovna, která byla do té doby v třípokojovém bytu na Dolním náměstí se přestěhovala do Domu služeb, aby se v r. 2004 přesunula do moderních prostor bytového domu „Cappuccino“.

Listopadové události (r. 1989) se odrazily i ve Zlivi – dvouhodinová stávka, vylepování letáků a plakátů, zrušení stranických organizací, zrušení lidových milic, změny v personálním obsazení závodů a škol, start soukromého podnikání.

Národní výbor se stal Městským úřadem Zliv. Od r. 1990 se mj. vybudovala skládka komunálního odpadu, čistírna odpadních vod, kovová galanterie, dům s pečovatelskou službou, kompostárna, přístavba zlivské školy – ZUŠ se sem přestěhovala z „Kuklovky“, postaveno bylo dalších téměř padesát bytů. Zrušením akcí „Z“ jakoby se dotkla lidí lhostejnost a práce na stavbách, úklid a úprava města se musela začít řešit pomocí firem nebo města.

2000 – 2020

Posledních dvacet let života v našem městě zažila většina z nás (vás) čtená-

Zliv z ptáčích perspektivy / 18. 8. 2012

řů. Ani v tomto období město nestagnovalo. Když v roce 2001 proběhlo sčítání lidu, výsledkem bylo: 3718 obyvatel, 665 domů, 1460 bytů. V důsledku poklesu počtu předškolních dětí byla uzavřena další mateřská škola a v provozu zůstala pouze školka v Lidické ulici.

Nové bytové domy / 7. 4. 2006

V roce 2000 byl otevřen tenisový areál. O osm let později bylo založeno občanské sdružení Baseball Tygři Zliv, které dokonce hostilo mistrovství Evropy žáků, kde Česko reprezentoval jeden z našich malých baseballistů. Dále byl dokončen bytový dům „Cappuccino“, oprava sokolovny, čistírna odpadních vod, mateřské školy a komunikací. Pošta, která byla dlouhé roky ve staré budově ve středu města, se přestěhovala do nových prostor bývalého Domu služeb (do prostor, kde fungovala dlouhá léta knihovna). Policie ČR opustila služebnu ve Zlivi a přestěhovala se na Hlubokou. Její nepřítomnost je vnímána u řady lidí nelibě, mezi ně jistě nepatří hřištníci, kteří jsou si vědomi své výhody.

Město se zapojilo do projektu Oranžový rok, který štědře podporuje kulturní a sportovní činnost obcí v okolí jaderne elektrárny Temelín. Např. v roce 2009 projekt podpořil významnou událost města – žehnání nových zvonů pojmenovaných

Václav a Ludmila, které proběhlo po rekonstrukci kostela.

V oblasti „Na Hobiznách“ vznikl prostor pro 50 stavebních parcel, postaveno nebo zrekonstruováno bylo několik dětských hřišť. Tartanový ovál, který nahradil po mnoha letech škváru kolem fotbalového hřiště, je hojně užívaný místními i přespolními. Na území města vznikla Charita Zliv věnující se dětem v nízkoprahovém zařízení.

Postupně je za nové vyměňováno osvětlení v celé obci, opravy komunikací jsou samozřejmostí. Máme nový sběrný dvůr na stávajícím místě i moderní povrch na hokejbalovém hřišti. Nová cyklostezka směrem na Hlubokou zvyšuje bezpečnost chodců i cyklistů. Ve školce přibyla nová, pátá třída, opravou prošly i stávající třídy a celý areál. Rekonstrukcí prochází také základní škola. Dílny pro praktické vyučování, které v dřívějších dobách sloužily jako protiletadlový kryt, byly kompletně modernizovány, stejně tak učebny, chodby i vybavení. Hasiči významně obměnili techniku. Zeleň ve městě obnovuje profesionální firma.

V kulturním životě se staly významnou akcí města „Slavnosti mrkve“, které se velmi dobře ukotvily mezi několika desítkami aktivit, které se ve městě každoročně pořádají. Akce jsou směřovány na všechny věkové kategorie a každý si může najít to své. Existuje zde velké množství organizací a spolků, např. hasiči, včelaři, rybáři, klub důchodců a turistů, Charita Zliv, spolek Racek, folklórní soubor Bystřina, pionýři, SK Zliv, tenisový a hokejbalový klub, Sokol, mateřské centrum atd.

Ti všichni, včetně samotného města, přispívají k tomu, aby se nám ve Zlivi žilo příjemně a Zliv byla aktivním a moderním městem.

Iva Kučerová, kronikářka
bar. foto: Daniel Tupý, Jiří Tuháček

Společenská kronika

Vážení jubilanti, rádi bychom vám co nejsrdečněji pogratulovali k vašemu životnímu výročí. Upřímně bychom si přáli, aby vám každý den zpřijemnila alespoň jedna maličkost.

Třeba úsměv blízkého člověka, hřejivý dotek slunečních paprsků, milé setkání nebo vzpomínka, co pohladí na duši...

Životní jubileum oslavili...

Jiřina Maršánová – 80 let
Václav Novotný – 80 let
Růžena Pešková Polanská – 80 let
Božena Dovinová – 80 let
Jaroslav Hule – 80 let
Jan Cába – 80 let
Ludmila Mojková – 80 let
Jan Kulanda – 80 let
Marie Vobrová – 80 let
Ludmila Kybíksová – 85 let
Václav Dubský – 85 let
Růžena Michalová – 85 let
Zdenka Vavříková – 85 let
Emilie Zíková – 90 let

Zlatá svatba...

Milan a Libuše Drázdovi
Josef a Jaroslava Špatných
Vladimír a Danuše Křiváčkoví
Jan a Zdeňka Levých
Zdeněk a Věra Šindelářovi

Diamantová svatba...

Štefan a Jaroslava Divišovi

Narodili se...

Štěpán Kučera
Anežka Pumprová
Tobiáš Zeman
Ina Pražáková
Michaela Dvořáková
Petr Sládek
Linda Popelková
Šimon Vobr
Dominik Arpáš
Rozárka Jancová
Sofie Trávníčková
Veronika Lukácsová
Radim Pischek
Aneta Fatková
Anna Broncová
Matouš Rulíšek
Justýna Zelenavá
Stanislav Hejný

Můžeme na ni být pyšní

135 let zlivské šamotky

Pohled od západu / 1914

Celých 135 let poskytovala jistotu zaměstnání mnoha Zlivákům i obyvatelům přilehlých obcí. Řeč není o nikom jiném než o továrně na výrobu šamotových cihel, pro niž se vžilo označení „šamotka“.

Existence původně Schwarzenberské továrny na hliněné zboží a zemité barvy ve Zlivi je spjata s ložiskem jílu v polesí Blana asi 3 km severně od obce Zlivi. Horní vrstvu těchto svrchnokřídových usazenin tvořil světle žlutý plastický jíl, pod ním se pak nalézala červenohnědá „ruda“ s malým obsahem železa. Tu dopravovalo v druhé polovině 19. století těžařstvo **Jana Adolfa Schwarzenberga** do železáreny v Adolfově a do hutě Josefov v Chlumu u Třeboně.

Okr se vyskytoval v podloží jílu. Rolníci jej nalézali při hloubení studní a natírali s ním svá stavení. Také jej odváželi ke zpevnění do Č. Budějovic a později do knížecí mlýnice, zřízené roku 1882 blízko rybníka Bezdrev. Bylo v ní ročně vyrobeno asi 190 tun barev a k pohonu mlýna sloužila lokomobila o výkonu 12 koňských sil.

Na zužitkování jílu, které byly do té doby považovány za nevítaný odpad při těžbě rudy, se nejvíce podílel **Vojtěch Kocourek** z Olešníka, který působil jako profesor chemie, fyziky a matematiky ve Vídni. Sondami zjistil mocnost a rozsah ložiska a laboratorními zkouškami vzorků jílu dospěl k závěru, že se jíl hodí velmi dobře k výrobě žáruvzdorného zboží.

S tímto dobrozdáním v září 1880 navrhl majiteli panství knížeti J. A. Schwarzenbergovi komplexní využití této suroviny ve velké moderní cihelně místo dosavadních čtyř malých knížecích cihlen.

Po důkladném ověření analýz vzorků jílu a výzkumu lokality, pověřil majitel panství Vojtěch Kocourek dozorem nad zpracováním hlíny a okružím i vedením knížecí mlýnice u rybníka Bezdrev. Po intervenci u ústředních úřadů ve Vídni došlo k dohodě o zřízení nádraží ve Zlivi.

Rozhodnutí o vybudování cihelny bylo vydáno dne 9. 7. 1884. Byla vytyčena trasa úzkokolejné dráhy do Blana k přepravě suroviny do závodu. Nedaleko Zahájského rybníka bylo otevřeno hliniště a v polní peci se páliły cihly pro stavbu Šamotárny.

Ostatní cihly a další stavební materiál byl dopravován ze železniční stanice Hluboká nad Vltavou, neboť ve Zlivi nebyla ještě na trati odstavňá kolej. Výstavba závodu postupovala rychle, a tak okresní hejtmanství v Českých Budějovicích mohlo dne 28. 12. 1885 mohlo provést kolaudaci.

Šamotárna vznikla v příhodné době, protože v Rakousko-Uhersku probíhala intenzivní industrializace a zvýšená spotřeba železa vyvolávala poptávku po žáruvzdorných materiálech. Proto se v následujících letech dostavovaly rychle další pece. To umožnilo od devadesátých let podstatné rozšíření výroby. V hlavní budově byly umístěny drtící a míchací stroje, mlýny a lis a celou budovou procházel transmissní hřídel od parního stroje.

Každá pec byla umístěna ve zvláštní až třípatrové budově, zde byla v přízemí pec a patra sloužila k výrobě a sušení zboží. Surovina nebo nařezané cihly do poschodí dopravovaly pomocí ručního výtahu. Doprava po závodě byla prováděna závodní úzkokolejkou o rozchodu 45 cm. Vyrobené zboží se ukládalo v částečně krytém prostoru mezi pecemi a železniční vlečkou.

prof. Vojtěch Kocourek

V celém závodě bylo také zavedeno elektrické osvětlení. Vedle šamotárny byla zároveň postavena továrna na barvy. Její zařízení bylo umístěno ve dvou budovách.

V letech 1886 – 1888 byla vysoká zaměstnanost, v továrně pracovalo přes 400 mužů a 80 žen. Z počátku se vyráběly jen obyčejné cihly, šamotové zboží a obložné cihly od žluté do tmavě červené barvy pro rezné zdivo, které se stalo typické pro stavby v jižních Čechách z konce 19. století. Vidíme je ještě na fasádách některých budov ve Zlivi.

První velká dodávka těchto cihel byla v roce 1886 pro nádraží ve Veselí nad Lužnicí. Pro židovskou synagogu v Českých Budějovicích dodal závod rezné cihly ve žluté a červené barvě, dále cihly pro tunel pod Karavankami, pro stavbu sběrného kanálu ve Vídni a v letech 1896 – 97 byly dodány 2 miliony kusů cihel pro stavbu vídeňské městské dráhy.

První velkou zakázkou na šamotové zboží bylo 300 vagonů šamotek pro vysoké pece v Králově Dvoře. Dále byly dodávány šamotové výrobky do Kladna, Schwechatu, Sedmihradska, Uher.

Těžba a doprava základní suroviny

Přelis se uváděl do pohybu pomocí těžkého kola

Šamotové licí trubky pro slévárny / 1965

Úspěchy na trzích v prvních letech vedly k dalšímu rozšíření sortimentu výrobků o kamnářské kachle a kamna pro Prahu, kameninové kyselinovzdorné zboží pro papírny a chemické továrny, kabřince a dlaždice. Úspěchy však znamenaly ostrou konkurenci jiným výrobcům keramického zboží. Cestu k odstranění této konkurence hledaly především Západočeské kaolínové a šamotové závody a.s. v Horní Bříze. Nabídl knížeti J. A. Schwarzenbergovi koupi celého závodu. To bylo zamítnuto, ale došlo od 1. října 1900 k pronájmu továrny. Definitivní odkoupení závodu bez těžby se uskutečnilo 1. 4. 1917.

Po převzetí byla zastavena výroba kachlových kamen, do r. 1922 pak výroba zboží z kameniny, dlaždic, kachlů a lícovek. První světová válka 1914 – 18 měla pozitivní vliv na rozvoj výroby, neboť zbrojní průmysl vyžadoval šamot a dinas pro své vysoké pece.

Poválečná deprese s omezováním výroby trvala do r. 1925, ekonomickou situaci zlepšila konjunktura začínající v letech 1926–27 zakázkami pro železárny, ale leden 1932 znamenal konec výroby až do září 1937, kdy se začala výroba obnovovat. **V květnu 1940** byla uvedena do provozu nově postavená první tunelová pec. Vypuknutím druhé světové války nastala konjunktura zbrojního průmyslu a těžkého průmyslu, a tím silně vzrostla potřeba žáruvzdorného zboží.

V roce 1944 se vyrobilo 16 500 t šamotu, čímž byl překročen roční průměr z meziválečného období. I za války se vyváželo do zahraničí např. do Turecka, Francie i Ameriky. Pro stavbu chemičky v Záluží u Mostu se denně odesílaly 3 – 4 vagó-

ny šamotu. Zboží také sloužilo pro stavby cukrovarů v Lotyšsku a v Hercegovině, pro chemický koncern I. G. Farben – Buna v Monowicích byly denně odesílány 4 vagóny šamotu.

K 1. lednu 1950 se změnami v řízení průmyslu vznikl samostatný národní podnik Šamotka Zliv. V r. 1957 se stal součástí Chlumčanských keramických závodů, n.p. a roku 1961 byl začleněn do n.p. Calofrig Borovany jako závod 03.

Celý závod prošel rekonstrukcemi:

1949 – 50

Byla postavena šestnáctikomorová pec o obsahu 800 m³ s třípatrovou budovou a k ní stejně vysoká lisovna.

1959

Dána do provozu nová generátorová stanice a kotelná, sklad hlín a lupků s jeřábovou dráhou a jeřábem.

1961

Uvedena do provozu nová přípravná hmot se sušicím jílů. Byla postavena nová budova pomocných provozů a skladu náhradních dílů, budova garáže lokomotiv, budova skladu PHM, administrativní budova a závodní jídelna.

Stěhování lisu / 1983

1965 – 67

Postavena budova lisovny, pecí, třídění a sociálního zařízení – uvedeny do provozu dvě nové tunelové pece včetně přehřívárny a sušárny, hydraulické zdviže, přesuvny a nové lisy.

1968

Napojení závodu na teplovod z teplárny Mydlovary.

1969

Postavena linka a zavedena výroba Tenzi-rexu – tepelně izolační lehčený šamot pro cementářské rotační pece, postavení lisovny a uvedení do provozu hydraulických lisů Laeis pro polosuchou hmotu.

1970

Rekon. odprašovacího zařízení přípravny.

1970 – 80

Instalace čtyř lisů Giebeller a dvou lisů Horn na výrobu licích kanálků a trubek.

1983 – 84

Stavba budovy, nákup a uvedení do provozu kloubového lisu.

1984/ instalace lisu Horn na kanálky

1987/ instalace lisu Horn na hvězdice

1988/ instalace lisu Horn na trubky

1988 – 90

Stavba nové tunelové pece TO 1, plynifikace závodu zemním plynem, rekonstrukce hořákových systémů pecí na zemní plyn, výměna spalovací komory pro sušič jílů.

1996

Provedena rekonstrukce hořákového systému a řídicího systému u tunel. pece č. 2, provedena rekonstrukce tříkanálové sušárny vč. řídicího systému.

Pokračování v příštím čísle – vývoj od ledna 1997, kdy byl převzat závod společností Schiedel.

K padesátinám si otec postavil pivovar...

V následující „exkurzi“ se tentokrát podíváme do minipivovaru Lipan, který se nachází v obci Dražič, nedaleko Týna nad Vltavou a Bechyně. O tom, jak navázal na zdejší tradici pivovaru ze 17. století, nám velice rád povyprávěl jeho majitel, pan Jan Papula.

Co by jste nám řekl k historii vašeho minipivovaru?

V roce 1995 jsme tento objekt bývalého lihovaru koupili a o dva roky později, v roce 1997, jsme rekonstrukci ukončili. V tomto roce, a ještě dlouho poté, jsme byli šestý nebo sedmý minipivovar v naší zemi. Dnes je jich myslím 480 v celém Česku. V našem areálu se nachází také pálenice, restaurace a penzion.

A proč název Lipan?

Na památku rytířského rodu Lipovských z Lipovice, dávných vlastníků Dražického panství, kteří zde působili.

Koho napadlo koupit starý lihovar, vašeho otce?

Otec měl v té době stavební firmu a vždy si vyhlédl nějakou „ruinu“, kterou s velkým nasazením zrekonstruoval. Když narazil na tuto budovu, přemýšlel, jak využít potenciál tohoto objektu. Jsou zde totiž původní studny, které jsou 18 metrů hluboké a 6 metrů široké. Nejdříve zamýšlel výrobu sodovek či limonád, což záhy zavrhl. Především kvůli tomu, že prorazit na trhu nebylo v této době zcela snadné.

Nakonec se rozhodl, vzhledem k velmi pozitivnímu vztahu ke kvalitnímu alkoholu, pořídit si 100l nádobu na pálenici. Na výstavě Země živitelka ale zjistil, že pořídit si takovou věc není vůbec jedno-

duché. Zde se setkal s lidmi z Pacovských strojíren. Otec s nimi chtěl domluvit výrobu 100l kotle na pálenici, ale oni zde měli zrovna vyrobenou nádobu na 650l kvasu. Nabídl mu ji za velice zajímavé peníze. A od té doby je zde pálenice na 650l kvasu. Právě díky lidem z Pacovských strojíren přišel na to, že by byla dobrá věc spojit pálenici s minipivovarem. Proto je dnes ve středu lihovaru umístěna měděná dvounádobová varna s obsahem varu pět hektolitrů.

Pivovar se otevíral v listopadu 1997, v den, kdy otec slavil zároveň padesátiny. Otec s oblibou říká, že si k padesátinám postavil svůj pivovar.

Narazili jste při rekonstrukci na cokoliv historického?

Bohužel nic zajímavého. Ale našli jsme zde po bývalém režimu velkou spoustu kalkulaček – těch desetikilových, do zásuvky. Zůstala tu také lokomobila, kterou soudruzi zemědělci zcela zničili. Autogem vyřezali do jejího těla čtverce, kterými podkládali své stroje. Prostě zvěrstvo. Období, kdy vše patřilo všem...

(red. pozn.: V době komunismu objekt sloužil místnímu zemědělskému družstvu.)

Jaké pivo vaříte a které je u vašich konzumentů oblíbené?

Vaříme pivo, které je ve výsledku ne-

filtrované, tudíž v čistě přírodním a nijak chemicky neupraveném stavu s přítomností zbytkových kvasinek, zkrátka asi takové, jaké zde vařivali kdysi.

Při výrobě používáme čtyři druhy sladu, vybrané druhy českého chmele a vodu z vlastních studen. Poslední čtyři roky vaříme pět až šest druhů – Lipan světlý ležák 12°, tmavý ležák 12°, světlé výčepní 10°, která napravuje špatnou pověst českých výčepních piv, nebo polotmavý speciál 11°. Záhy k nim přibyla třináctka. Občas se zde uvaří i nějaký další speciálek. Zkoušel jsem také nakuřované tmavé pivo, což se neosvědčilo.

Co je nakuřované tmavé pivo?

U tohoto piva je použit slad, který se suší nad kouřem ze dřeva (především bukového) či rašeliny. Druhů piv je mnoho, je určitě, kde získávat inspiraci. Já dávám přednost pořádné práci. Takový dobrý ALE¹⁾ začíná být v minipivovaru potřebná záležitost. My máme APU²⁾. V létě jednáctku a v zimě čtrnáctku. Je potřeba dodržet sezónnost. V zimě se více pijí silnější piva než v létě.

Jaké byly vaše začátky s vařením piva?

V minulosti jsme byli takoví „pionýři“, kteří se snažili bojovat za nefiltrovaná piva. V době, kdy lidé často koukali na nefiltrovaná piva skrz prsty, protože z dob minulých měli zažito, že co je kalné, je i zkažené. A my jim nabízeli produkt, který je zakalen ve své podstatě. Naše filozofie je opačná – co je nefiltrované, to je dobré. V dobách začátků jsme často poslouchali narážky na zrychlené procesy trávení, které začali utíchat teprve před 10 lety. Původně se zde

týdně navařilo pět hektolitrů piva, dnes je kapacita sedminásobně vyšší.

Jaké je nefiltrované pivo?

Takové pivo má své výhody i nevýhody. Výhod je ale bezpochyby více. Nefiltrované pivo je zcela zdravá záležitost. Ideální a dokonalý iontový nápoj se spoustou minerálů a stopových prvků. Má to jeden drobný háček, a to, že obsahuje alkohol.

Nebýt alkoholu, byl by to skvělý nápoj pro sportovce. Čerstvé, dobře vařené pivo, které cestovalo jen malý počet kilometrů, bude vždy lepší než ekvivalentní pivo, které opustilo pivovar před několika měsíci, prošlo pasterizací a filtrací a ztratilo podstatné zdraví prospěšné látky.

Nevýhodou je, že nefiltrované pivo se senzoricky mění, a to i během zrání. Jsou tam nepatrné i chuťové nuance. Tato piva jsou náchylná na skladování a jejich trvanlivost je udávána 30 dní, i když víme, že při dobrém skladování vydrží i o něco déle.

Kdo pivo vaří?

Už zhruba 17 let vařím pivo sám. Asi před sedmi lety jsme převzali celý provoz s manželkou. Ta má na starosti restauraci a provoz. Na lidi je třeba se smát a mít kladný přístup. Což ona zvládá. Já mám v tomto ohledu ještě rezervy.

Jak jste se naučil pivo vařit?

Pivo mě naučili vařit bývalí sládkové, pan Jaroslav Havlátka a Štěpán Lašák, kteří zde dříve pivo vařili.

Kam ho dodáváte?

Většina zde vyprodukovaného piva se spotřebuje v místní restauraci, jež je přírodní součástí pivovarského objektu. Naše pivo ale také dodáváme do jiných restaurací, hlavně sudové pivo. Nejvíce odběratelů máme v Táboře.

Jaké pivo, pokud takové je, si s chutí dáte od své „konkurence“?

Opravdu rád si dám Zvíkovského Raráš-

ka. Zbožňuji jejich pšenici, ta mi vyloženě chutná. Z velkých pivovarů je dobrá 33° od Budvaru.

Pomáhají si minipivovary navzájem?

Dříve si konkurující si pivovary pomáhaly. Převažoval vřelý osobní kontakt. Dnes už ne. Já sám udržuji kontakt s pár lidmi. Známe se dejme tomu z původní třicítky. Dnes je jich cca 500. Spousta z nich nevaří na základě daných postupů a to se odrazí samozřejmě na kvalitě piva. Což se někdy projeví na nepříznivé reputaci minipivovarů. Dokud nás bylo do stovky, myslím, že se mohlo s klidným svědomím říci, že minipivovar je záruka kvality.

Změnil byste něco od roku 1997? Tedy pokud byste mohl. V té době jste byl ještě kluk, co o pivu asi moc nevěděl?

V každém případě by bylo lepší mít větší varnu. Zkrátka, kdyby byla počáteční koncepce jiná, určitě by spousta věcí probíhala lépe. Ale upřímně, v začátcích nikdo nemohl tušit, co bude. Největší limit pro výrobu piva je sklep, ten se rozšiřoval celkem třikrát.

Jak vás postihla jarní epidemie?

Samozřejmě k nějakému propadu došlo. Dá se říct, že pokud budu brát celý objekt a nejenom pivovar, tak pivovar nás vlastně zachránil. Koronavirus přišel opravdu v nejméně vhodnou dobu. Po zimě, která není v těchto místech úplně vytížená, jsme na jaře otevřít nemohli. Pivovar to naštěstí sám o sobě zvládl, jelikož se prodávalo pivo v PET lahvích.

Co plánujete do budoucna?

Do budoucna plánujeme větší pivovar, větší varnu. Samozřejmě s ohledem na finance. Dotací se snažíme vyhnout.

Minimálně šest nebo sedm let stále budujeme, velebíme exteriéry. Máme zde penzion pro hosty, v kterém jsme zrekon-

struovali pokoje. Mým snem je vybudovat v rámci penzionu také vířivku a saunu, jelikož zde probíhají i firemní akce, které tyto dvě záležitosti mají jako základní poptávku. Nehledě na to, že se nám touto službou prodlouží zároveň sezóna.

Plánů je samozřejmě mnoho, otázka je, zda na takové plány bude život stačit.

Gabriela Nováková

▼ inzerce

Koupím byt nebo rodinný dům

Sháním ke koupi byt nebo rodinný dům ve Zlivi a blízkém okolí. Za dobrý tip nabízím finanční odměnu až do výše 4000 Kč.

kontakt:

tel.: 725 838 719

▼ inzerce

ČESKÁ TEPELNÁ ČERPADLA

zpracování cenové nabídky zdarma
instalace – regulace
– servis topných soustav 24 h

REVIZE a OPRAVY

elektroinstalací, spotřebičů,
hromosvodů

SERVIS CHLAZENÍ

lednice, mrazáky, chladicí boxy,
klimatizace

ALL – SERVICE

tel.: 778 000 223

mail: iskamartin@gmail.com

¹⁾ **ALE** [vysl. ejl] – je označení značně různorodé skupiny typů svrchně kvašeného piva. Termín pochází z angličtiny a původně označoval pivo vyráběné bez použití chmele (v protikladu k chmelenému pivu označovanému jako beer). Takové pivo má typický ovocný či kořený nádech.

²⁾ **APA** – Americká varianta klasického anglického piva. Ačkoliv piva Pale Ale již existovala v 19. století, vznik této světlé varianty se datuje teprve do osmdesátých let století dvacátého.

Stylem se blíží pivům IPA (Indian Pale Ale) ale není tak silné. Jedná se o svrchně kvašené pivo, vyrobeného z amerického chmele. Má světlou zlatavou barvu, kterou pivo dodává neupražený ječný slad a speciální druh kvasnic. Ty zároveň zajistí plnou a lehce nasládlou až ovocnou chuť, připomínající citrusy.

Říz pivo dodá dvojité chmelení, které probíhá i po ukončení fermentace. Chmel se používá výhradně americký, který je více hořký a aromatický. Pivo nemá tak silné tělo jako původní anglická verze. Obsah alkoholu se pohybuje mezi 4,5 – 5,5 %. Hořkost chuti mezi 30–50 jednotkami IBU.

zdroj: www.wikipedia.org a také www.pivnizasilka.cz

RK Žáček

Hradební 9, České Budějovice

PRODEJ NOVOSTAVBY

RD ve Zlivi ulice Na Hobiznách

NOVOSTAVBA

cena: 5 300 000,- Kč

Tel.: +420 606 301 954
+420 773 293 191

Web: www.rkzacek.cz
e-mail: rkzacek@rkzacek.cz

inzerce

Prodejna:
Průmyslová 281
Boršov nad Vltavou
Tel.: 602 262 567
Tel. na e-shop: 607 021 599
Otevírací doba:
Po, St, Pá: 08:00 - 14:00
Út, Čt: 08:00 - 18:00

Dekorační textil

www.tibex.cz

od 69,-

Polštáře a přikrývky

od 49,-

Ručníky a osušky

Ložní soupravy a prostěradla

od 199,-

Dětské povlečení a osušky

od 219,-

NOVINKA

Matrace
Chcete se dobře vyspat?
Nově vyrábíme matrace na míru i z přírodních materiálů.

ČESKÁ VÝROBA

PŘI ZADÁNÍ KÓDU: **USMEV2021** ZÍSKÁTE SLEVOU 10%
NA NEZLEVNĚNÉ ZBOŽÍ. SLEVA PLATÍ DO 31.01.2021